61. 1846.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 22 Mei.

[De] uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien [wor]den geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven [.. C]t., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

[...], den 3. April. Gisteren had de plegtige in[wijdin]g en opening van den nieuwen tempel des Israëli[tisch]en hervormings-genootschaps binnen deze stad plaats. [Met] waardigheid, kalmte en orde, gaf zich de verzameling [die uit] meer dan duizend personen bestond, aan de aan[gena]me indrukken over, die het eenvoudig schoon en tref[fende] der inwendige kerk-inrigting, de van orgelspel be[geleide] koorzangen en de gepaste redevoeringen der rab[bijne]n Stern en *Holdheim* te wege bragten. Statelijk was [...]logt met de wetsrollen, door het hoofdgedeelte van [het] godshuis, naar den kansel. en het godsvereerende [...] zette deze plegtigheid den hoogsten luister bij. [...] hoogaanzienlijke en achtbare mannen, van onderschei[dene] christelijke geloofsbelijdenissen, hebben de inwijding [met] hunne tegenwoordigheid vereerd. en daardoor blijken [van be]langstelling aan den dag gelegd, voor eene heuge[lijke] gebeurtenis die, als de vruchten eener edele bemoei[ing] [...]en doel hebbende, om de wijze van de uitoefening [van den o]penbare godsdienst met de geestontwikkeling, de waar[heid,] de behoeften des harte en die des tijds in overeen[stem]ming te brengen het opentlijke welgevallen Gods en [de hu]lde der menschen niet onwaardig kan zijn.

In Hongarije heeft de rivier Theiss weder ontzetten[de o]verstroomingen te weeg gebragt. Wijd en zijd is al[les in] eene zee verkeerd, waaruit slechts torens, daken [van h]uizen en boschboomen uitsteken; weide en bouwland [zijn be]dorven, de dijken zijn weggerukt en op vele plaatsen [is de gem]eenschap afgebroken.

[BR]EMEN, den 16. Mei. De toevloed van landverhui[zers] uit alle oorden van Duitschland, die naar de Ver. [Staten], Texas en zelfs naar Australie wenschen overgebragt [te wor]den, is zoo verbazend groot, dat er nog in langen [tijd g]eene gelegenheid bestaat, om allen in te schepen. De [scheeps]bouw is langs de geheele Weser uitermate levendig; [...]de schier iedere week een groot zeevaartuig van [stapel] gelaten.

ENGELAND.

[LO]NDEN, den 15. Mei. Men heeft een middel uitge[vonde]n om de reizigers in de spoortreinen onder weg te [doen] dineren. In elken wagen zal een kaartje hangen van [de te] verkrijgen geregten, met de prijzen, en een bel, [om] den restaurateur. De wagens zullen met elkander door [eene] deur gemeenschap hebben, en in den achtersten zal [zich d]e keuken bevinden.

Volgens de laatste officiele opgaven, is men thans in [Engel]and bezig met het bouwen van 100 oorlogsvaartuigen, [waaro]nder 35 oorlogs-stoomhooten, 4 fregatten van 36 [stukke]n, tien fregatten van 50 st. tien linieschepen van 80 [st.] en zes linieschepen van 90; zes van 100 en een van [... st]ukken.

[Mevr.] *Elisabeth Petermann*, van Rochester, graafschap Tul[...] heeft het volgend berigt in den *New-York Hérald* [doen p]laatsen: *Petermann*, mijn waarde en welbeminde [echtgenoot] heeft zonder genoegzame beweegredenen en [zonder a]anzetting van mijnen kant, mijn bed en mijne [tafel in] de maand Augustus ll. verlaten. Daardoor heeft [hij mi]jne uitgaven veel minder gemaakt. Dat de hemel [het hem] voor beloone! Maar dewijl ik niet gaarne de ver[antwoo]rdelijkheid op mij laad, noch van de schulden, welke [hij m]ishaar maken zal, noch van het afgrijselijk gedrag, [waart]e hem zijn karakter zal vervoeren, zoo lang onze [scheidin]g duurt, zoo berigt ik alle meisjes van het graaf[schap,] jonge en oude, alsook de logementhouders, restaurateurs enz., om noch te rekenen op zijn. hart, noch op zijne beurs. Door dit berigt over te nemen, zullen de dagbladen regt erlangen op de dankbaarheid van eene vrouw, die zich nimmer te veel over hare gelukkige verlossing zal kunnen verheugen.

— Terwijl stroomen van landverhuizers uit Europa naar Noord-Amerika trekken en er de bevolking van jaar tot jaar vermeerderen, trekken scharen van Noord-Amerikanen uit de Vereenigde Staten westwaarts, vooral naar Californië, en wel uit alle klassen van inwoners. Te Cincinnati aan de Ohio is sedert het jaar 1840 de bevolking van 46,382 tot 83,450 zielen geklommen.

— Men heeft wel eens van de Noord-Amerikanen gezegd, dat zij al wat hun in de gedachte komt ten uitvoer brengen, en dat hetgeen elders voor fabelachtig wordt gehouden, in de Vereenigde-Staten eenigen schijn van zekerheid bekomt. Indien men een dagblad van New-Orleans mag gelooven, dan zoude het Gouvernement der Unie voornemens zijn, om binnen kort aan het Congres de tot standbrenging aan te vragen van eene wapening ter zee, met behulp waarvan de kusten van de Vereenigde-Staten beveiligd zouden zijn tegen elken aanval van Mexiko; er is spraak van het bouwen van 12 ijzeren stoombooten van eene zoo groote bouworde, dat zij even zwaar geschut zullen kunnen voeren als linieschepen. Elke boot zoude niet minder dan 3900 tonnenlast meten, dat is 500 meer dan de *Great-Britain*. Zij zouden voor zes maanden levensmiddelen aan boord nemen en elke boot eene equipagie hebben van 700 man. Maar dit is nog niet alles, want in geval van nood zouden deze reusachtige vaartuigen in drijvende vestingen veranderd worden; op elk derzelve zouden 10 000 soldaten plaats kunnen vinden, zoodat een leger van 120,000 man, met alle snelheid, naar elk bedreigd punt konde worden vervoerd. Het dagblad, dat dit plan van het gouvernement mededeelt, voorziende dat men er geloof aan zal weigeren, zegt, dat te Pittsburg het modelvaartuig reeds gebouwd is. — Gelooft het nu maar, *Thomas*.

FRANKRIJK.

— De speculatie-koorts op de spoorwegen heeft zich in Frankrijk van alle standen meester gemaakt. — Men vraagt elkander op straat te Parijs niet meer: « *hoe vaart uwé?*" maar: « *hebt gy actien van den Noorderweg? Hebt gy actien van Lyon?*" — Onlangs zeide de knecht van een rentenier in de voorstad Saint-Germain zijn heer eensklaps de dienst op. — « Waarom wilt gij mij verlaten, *François?*" — « Ik heb eenige économies gemaakt." — Wel zoo! en hoe dan toch?" — « Met den Noorder-spoorweg." — « Hoe veel hebt gij gewonnen?" — « Och! ongeveer driemaal honderd duizend franken! — « Gij hebt warentjes gelijk, dat gij mij verlaat," riep de rentenier, « want de knecht zou rijker zijn dan de meester."

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 17. Mei. Gisteren is voor het provinciaal geregtshof in appel behandeld de zaak van den heer *A. van Beeervoorde*, schrijver van het weekblad *Asmodée*, veroordeeld, wegens laster jegens den heer en mr. *H. Box*; het openbaar ministerie, bij monde van den advocaat-generaal mr. *Gefken*, heeft geconcludeerd tot bevestiging van het vonnis door de arrondissements-regtbank tegen den appellant uitgesproken; de heeren advocaten mr. *Blussé* en *van Gigch* hebben, bij herhaling het woord gevoerd; de uitspraak is bepaald op den 23. aanstaanden.

— Naar men verneemt zijn dezer dagen door de Raadkamer van de Arrondissements-Regtbank alhier, *achttien* personen naar den heer procureur-Generaal bij het Prov. Geregtshof in Zuid-Holland verzonden, ter zake van de ernstige ongeregeldheden die in de maand September van het vorige jaar, zoowel in deze stad als te Delft hebben plaats gehad. Tot de verzonden personen behooren *E. Mester*, *P. A. de Haas*, *van Gorkum*, *Dumé* en *van Mingelen*, schrijvers en uitgevers van *de Ooyevaar* en andere blaadjes.

— De berigten uit Groningen omtrent de nieuwe aardappelen luiden aller gunstigst. Op de meeste plaatsen zijn zij ook zoo welig opgeschoten, dat zij een genoegzamen oogst voorspellen. De trek naar nieuwe aardappelen begint zich dan ook levendig te doen gevoelen, en wij hopen dat de toekomst vervullen mag, wat schier ieder, maar inzonderheid de gemeene man omtrent dit vruchtbare voedings-product wenscht.

— De heer *van Bleiswijs* was in de laatste zitting der Tweede Kamer voor een wijl regt op zijn kantour. Hij, de rijke burgemeester van Enkhuizen, met een aantal haringbuizen, waarbij hij persoonlijk moet geinteresseerd zijn, was het eenigste lid, dat het woord voerde over het wets-ontwerp nopens de *haringvisschery*, en hij deed het met glans. Nu, waar kan men ook beter over spreken dan over eigen vak? « *Navita de ventis*, *Arator de bobus etc.* (*Bleisje* over den haring, *Pierrot* over de ossen, *Mensje* over de kraamvrouwen enz.)

Het ontwerp is dan ook met algemeene stemmen tot wet verheven.

— Men verzekert, dat de heer *van Meeuwen*, de nieuwe Gouverneur van Limburg, zijne even spoedige als onverwachte verheffing tot dien post, voornamelijk te danken heeft aan de omstandigheid, dat hij de broeder is van de weduwe zijns voorgangers, die ongelukkig zoo spoedig na zijne benoeming tot Gouverneur der provincie overleed. Mevrouw *Macpherson*, naauwelijks te Maastricht gevestigd, had, zoo men zegt en zeer ligt te begrijpen is, weinig lust die stad te verlaten, noch er alleen, en van hare familie verwijderd, te blijven wonen. Men zond dus haren broeder, om mevrouw *Macpherson* gezelschap te houden, enz. .... en tevens de provincie te besturen.

Waar hangt soms het lot *eener provincie* van af!

GEMENGDE BERIGTEN.

De Rotterdammers verwachten een meteor, de Ruijter 3. Die luchtreiziger stelt Enoch en Absalon in een persoon voor: hij steeg ten hemel op en bleef aan de boomen hangen. — Zijne Excellentie de Minister van Binnenlandsche Zaken boezemde, ter gelegenheid van de voor-sluitzitting der Staten-Generaal zulke hartelijke gelukwenschen uit, wegens het gemis van *proces de tendance* in het belastingrijke vaderland! — Arabieren in den Haag, die zeer veel bijval vinden. — D'Obrien zit achter de traliën. — Bleiswijk en de Tex zijn, in vaderlandschen zin, naar huis gegaan. — Te Bern hebben ze een regerings-ontwerp zamengesteld, dat voor de conservativen te radicaal, voor de gematigden te liberaal, te conservatief en te liberaal, en dat de socialen in het geheel niet behaagt. — Het tweede boek van strafregt is afgekeurd, anders hadden ze vast de cellen kunnen bouwen (!!) — Prinses Marianna is naar Jerusalem, om de hongerigen te spijzigen. — Veel wilde katten in Zuid-Wallis. — De post van scherpregter schijnt venaal te zijn, dewijl er zoo weinig trek voor dadelijk afschaffen der geesselstraf bestaat. — De heeren Puttkamer en Jorritsma zijn in den gezegenden ouderdom van 92 en 93 overleden. — Ongeveer van dien leeftijd stierf ook een zwitser, niet minder dan 167 nakomelingen achterlatende, nagenoeg driemaal meer zielen dan er wettelijke aartsvaderlijke afstammelingen van nomadische streken naar Egypte gekomen zijn. — De hoop der wereld is thans op de aardappelen gevestigd. — Smith te Assen, die van zijn proces, zoo het schijnt joks, joks, had afstand gedaan, is op nieuw en lice getreden. — Omtrent Abd-el Kader is men na lang tobben, sukkelen, geld- en tijdverspillen en bloedvergieten, eindelijk zoo ver gekomen, dat men niet weet waar hij

---

ALI BOUFRAHI, (1)

DE MAN MET ZES VINGERS.

[... sl]iep gerustelijk na het avondmaal van den Sultan, hoewel [hij] niets droomde, dan van wonden en builen.

[« Go]d verlenge het leven van onzen Heer en Meester!" schreeuw[den dui]zenden van menschen die op den weg geknield lagen, [de] afstammeling des profeets, de kampvechter van God, [zag] gaan, op het oogenblik dat de keizer zich nederzette [onder] groot keizerlijk zonnescherm, te midden van de M'shoar, [het gro]ote hof van het paleis, waar de vader der Muzelman[nen ...] geeft aan zijne onderdanen, hunne klagten in ont[vangst ne]emt, en regt spreekt. De monarch beklom een sneeuwwit [paard,] dat, met hoog opgerigten kop en met een majestueusen tred, [... st]atelijk voortstappende, trotsch scheen op den hoogen [last dien] hij torschte.

[« Het] gaat gelukkig in de wereld," fluisterde de menigte, de [witt]e kleur van het paard des Sultans aanmerkende, als [aan]wijzing van de minzame stemming van zijne hoogheid. [Gij] weet, o Christen, dat het wit het zinnebeeld is van [de] welwillendheid, gelijk het zwart van haat en oorlog, [het ...]n van ongenoegen, en alle de daar tusschen inloopende [schakeerin]gen, van het grijs tot het rosse, zij evenveel aanwijzingen [van de] innerlijke stemming van het keizerlijk gemoed.

[Op het] toom en tuig, van groene zijde en rijk met goud ge[borduurd], was zigtbaar voor aller oogen, het heilige zinnebeeld geschilderd van het zegel van Salomo; in de buiging van den hals des paards, bemerkte men, van tijd tot tijd, door de dikke zilverharige manen heen, een kleine zak van rood marokijn, een weinig aarde bevattende van het graf van den heiligen Driss (1) - zijne asch ruste in vrede! - Aan deszelfs zijde hing het gepolijste wapen van een vreesselijk wild zwijn, een luit afkomstig van een onrein dier en toch een onfeilbaar behoedmiddel tegen het booze oog.

Het zadel, nedergelegd op eene prachtige schabrak van oranje damast, was van groene gewerkte zijde, de buikriemen, de borstsieraden waren van zware zijde doorvlochten met gouddraad, en de breede sporen van massief goud op eene sierlijke wijze gegraveerd.

De eenvoudigheid van de kleeding des Sultans vormde een groot contrast met dezen rijkdom; hij droeg een kaftan van wit casimir, om zijn middel vastgehouden met eene Moorschen gordel van wit leder met ligt blaauwe zijde geborduurd, en gesloten met een zilveren gesp. Eene tulband van mousseline, waarvan de keizerlijke pluim afhing, kroonde het hoofd des keizers, en over zijn geheel ligchaam hing in breede en bevallige plooijen een doorschijnende sluijer af van het fijnste weefsel van Fez.

Zijne laarsjes, van wit marokijn, waren overdekt met arabesken van zijde gewerkt.

De heraut van de M'shoar verkondigde alstoen dat Schascha (de doodslager) en Ali met des zes vingers, geheel uit vrijen wil, een vuistgevecht zouden houden, en dat een koninklijk geschenk van vijftig mitzakels (2) goud de belooning zou zijn van den overwinnaar.

Tienduizend stemmen riepen tien malen: « God zegene onzen Vorst!" overschreeuwden de stem van den heraut, die evenwel zoo frisch en zoo schelklinkend was, dat het volk hem den naam gaf van den Donderaar! De beide kampvechters waren reeds bijeen, toen men de vraag opwierp wie den eersten slag zou toebrengen.

Waarop de sterke Ali het woord nam en sprak:

« O magtige Schascha, slaaf van den verdediger der geloovigen, van den Sultan des Heelals, het komt mij niet toe een voorregt te betwisten, zelfs aan den laagsten dienaar van zijne Hoogheid."

De doodslager antwoordde:

« Uw leven loopt ten einde! gij zijt aan den eindpaal uwer loopbaan! Waar zal ik den doodelijken slag doen nedervallen?

Ali wees hem de kruin van het hoofd. De neger hief zijn krachtige arm op, zijne spieren waren gespannen als koorden, hij zwaaide zijne vuist in de lucht boven den schedel van Ali, die met ligt gebogen knieën, onverschrokken voor zijne partij staande, glimlagchende den slag afwachtte, zeker zijnde, dat hij alle menschelijke kracht wederstand bieden konde.

De vuist van den zwarte viel neder en het klonk als de slag van een smidsmoker op het aambeeld. Ali waggelde: groote zweetdroppelen gudsten hem van het voorhoofd; zijne oogen draaiden rond van smart en schenen uit hunne holten te zullen barsten. Maar hij herstelde zich, schudde zich uit, wreef zijn rond hoofd, en in de rondte starende, riep hij uit: « Bij Allah! Dat was een slag! Een geweldige slag! Maar nu is de beurt aan mij, o Bokhari! En als het den almagtigen God behaagt, zal Schascha, de doodslager, mij er geen tweede toebrengen."

Zich naar den Sultan wendende, vroeg hij vervolgens dat hem mogt worden toegestaan zich gelijk te mogen stellen met zijnen aanvaller, die veel grooter was dan hij. Dit hem vergund zijnde, zond men vier soldaten uit om een blok marmer te halen, dat daar in de nabijheid lag, maar zij vonden het voor zich te zwaar.

(1) [Wor]dt vervolgd.

is, wat hij doet en wat hij voorheeft: *Il ne savent pas le prendre*, zegt de man in de vaudeville, *La rue de la Lune*. — In 's Hage loopen de stellige geruchten, dat de eerste Minister, van Hall, bij gelegenheid der Staten-Generaal van October eerstkomende, gepruikt in de kamer zal verschijnen. — De Nederlandsche muzijk-autheur Berlijn heeft te Parijs concert gegeven; zijn er dan geen bakkers in Holland voor nationale virtuosen, zoodat ze het fransche brood te Parijs moeten halen? — Men staat te Londen op het punt een beschermings-bill voor de ligte vrouwtjes te maken. — Men zegt dat het achtste gebod te Rotterdam, verjeugd en vergroend, den menschen, overal waar zij zich keeren en wenden, tegen het lijf loopt. — Joinville heeft een *bokking* bekomen; niet meer dan billijk, hij leerde der lieve jeugd onbetamelijkheden. — Waarom zakken meest alle de stads-gebouwen te Rotterdam, ofschoon de nieuwe Roomsche kerken en andere fiksche, partikuliere gebouwen pal staan? vroeg Kreel aan Klaas; wel omdat *ze zakken*, antwoordde de onnoozele man. — Oproer te Grenada, te Munster etc. — In Hannover blijven de discussien der standen sub roso. — Engeland heeft den buit van China binnen; zulke profijtjes laten de schoorsteenen der gouvernementen rooken. Christelijke, redelijke menschen zijn die engelschen toch, maar er loopt veel van St. Anna onder. — Daar is sterfte onder de Oostenrijkers, desertie en zeer veel insubordinatie bij de Hollanders, oorlog tegen Balie, als er geene interventie komt, die de non-interventie beveelt. — Daar is, in zekere groote stad, waarvan de naam met eene R. begint, en die drie lettergrepen ieder van drie letters heeft, een zieke, een lijder van eene vervaarlijke lengte; hij is zoo verbazend lang, dat hij wel van antidiluviaanschen oorsprong schijnt te zijn, daarom nadert hij al meer en meer de ingewanden der aarde; daar staat hij, bleek en uitgevast, want hij bekomt hoegenaamd niets in de ingewanden; de verpleging van dien zieke is aan een professor, een heelmeester, een geneesheer, een aantal leerlingen der clenische school, en eenen gezondheids-*raad* van 24 leden opgedragen; dezelve kost gelukkig maar de renten van zes ton tegen *vier* percent; het zouden er *vyf* hebben kunnen wezen, bijaldien schrandere koppen zulk een ongeluk niet hadden verhoed. Daar is nog een andere zieke in die stad; men liet hem eigenlijk ziek *worden*, toen hij eindelijk, even als het hongerlijdende sleperspaard op den Amsterdamschen sluis, onder zijn ramp bezweek; dien zieken dient men de geneesmiddelen, *iederen dag een eyerlepel*, toe; als de pottebakkersbrug te Rotterdam gereed is, zal hij zijn eersten kerkgang doen. — In Frankrijk werd het feest der vermoorde, mishandelde Jeanne d'Arc gevierd. — *Das zolverein* begint te bemerken dat Robert Peel het onder de duiven schiet. — Utrecht is levendig geworden: Professor Ackersdijk tegen de munt, professor Vreede tegen de lijfstraffen, professor Boogaarts tegen de armen-wet en professor Mulder tegen de aardappelen; altemaal maar in het zwarte boek! — Het beste plan om het zedelijk gedrag der dienstmeisjes te verbeteren bestaat om ze aan brave, oppassende en vlijtige mannen en deze aan eerlijk brood te helpen; brood mijne lieve heeren is het eerste middel tot volksbeschaving en het natuurlijk instinct laat zich door geen bijna slaafsch opzigt, theorie of boeken binden. — De kotter van Prins Hendrik heeft eene mislukte reis gemaakt en naar het Buiksloter dolhuis teruggekeerd. — Donizetti is ziek. — Narvaez zal naar Napels gaan. — Te Groningen verwacht men eene plaisierige kermis en de fuselier Joorten zal niet doodgeschoten maar twaalf jaar aan den kruiwagen loopen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Een argument.

Zijne Majesteit, het geëerbiedigd Hoofd van den staat, neemt b. v. een besluit, na den Staatsraad te hebben gehoord, met insertie in het Staatsblad.

Het besluit vigeert *ongehinderd*, 10, 20, 30 jaar of een langer of korter tijd.

Eindelijk ondervindt het verzet.

Een enkel individu onderstelt, dat het uitvaardigen van hetzelve buiten de attributen der kroon ligt, en dat het bijgevolg niet regtsgeldend en, in regten, onverbindbaar was.

Het besluit wordt ter toets van het openbare regt gebragt.

Nu concludeert het Openbaar Ministerie dat het volstrekt geen punt van overweging kan uitmaken, wie — en of eene bevoegde of onbevoegde magt het besluit heeft uitgevaardigd.

Het Openbaar Ministerie zegt, dat het *corps moral*, hetwelk *volk* heet, het besluit heeft aangenomen, aangezien nimmer noch hof of regtbank, noch plaatselijk noch gewestelijk bestuur, ja zelfs niet een enkel ingezeten, zich er tegen verzette.

Het Openbaar Ministerie toont aan dat de opposant in het bijzonder het besluit heeft erkend, dat hem op grond van hetzelve zekere concessie was verleend, door welke zijn geheel *bestaan* op hetzelve is gevestigd, en hij dus niet ontvankelijk kan zijn om er tegen op te komen.

Wat doet de regter?

De regter, men weet het proefondervindelijk, verklaart dat van het geëerbiedigd hoofd des staats uitgegaan besluit, het moge overigens de beste, de heilzaamste strekking hebben, nietig, wanneer hij van de nietigheid *regtens* en *zedelyk* is overtuigd; of het aangenomen of niet aangenomen is, doet niets ter zake, maar wel of de authoriteit, welke het *schiep* en in *werking* bragt, in haar *regt* en *bevoegdheid* was.

Nu *bestaan* er een aantal kerkelijke gemeenten; wij zeggen dat zij *bestaan*, zij vragen geene toestemming om gemeenten te worden, maar zij *zyn* het reeds, en deze kerkelijke gemeenten worden, *door den staat*, in hun onafhankelijk *bestaan* erkend.

Men noodigt haar uit reglementen te ontwerpen, stelt het radicaal daartoe in hare handen; dat ontwerpen van reglementen is volstrekt geene conditio sine qua non van voortdurend *bestaan of ontbinding*, neen, het is een maatregel van orde, dewijl de gemeenten alle en respectivelijk sedert hare oprigting van statuten waren voorzien.

Een minister ontwringt aan de bevoegde hand het initief, usurpeert het voor zich zelven, en dan nog wel *vóór den tyd*, in welken de eerstgemelde bij mogelijkheid in staat was er gebruik van te maken en zich van de opgedragen taak te kwijten.

De minister maakt het reglement voor de gemeenten, hetwelk zij zelven moesten scheppen; hij maakt het eenvormig voor alle gemeenten; hij regelt niet alleen omvang, maar hij tast ook middenpunt, hij tast het jus in sacra aan, hij grijpt in kerkelijke instellingen, en na verloop van vijf jaar, vaardigt hij weder nieuwe reglementen uit, die geheel en al van de vorige afwijken. De gemeenten zwijgen, nemen ter goeder trouw aan; maar nu komt eene derzelve tot bewustzijn; het veronderstelt dat het statuut *niet* regtsgeldend is, dewijl het niet van de bevoegde magt is uitgegaan en zij drijft haar sustenu tot voor de hoogste vierschaar des lands.

Ook hier beweert het O. M., dat het niets ter zake doet wie het reglement ontwierp, en dat het verbindend is, dewijl men het *aangenomen* heeft.

Ook hier concludeert het O. M., dat de gemeente het reglement heeft erkend, dat zij haar bestaan aan hetzelve verdankt; dat zij met het reglement *is* en zonder hetzelve verdwijnen zal.

Ingeval de regter nu wezenlijk overtuigd is, dat de minister onbevoegd was het kerk-reglement te ontwerpen, dan vordert de consequentie, hetzelve nietig en niet regtsgeldend te verklaren en des ministers onbevoegde beschikking hetzelfde lot te laten ondergaan, hetwelk een besluit des konings ondervindt, hetwelk de grenzen van het koninklijk radicaal te buiten gaat.

Aangenomen of niet aangenomen kan de vraag niet zijn; het geldt hier geene conditio sine qua non, veel minder den regtsregel conditie breekt wet.

Maar het *standpunt* des Konings en dat des ministers in beide gevallen?

Z. M. de Koning neemt, als gezagvoerder des volks, het besluit, vermeenende in zijn regt, of wetende er *buiten* te zijn.

Z. E. de minister ontwerpt, als hoofd van het departement der eerediensten, het kerk-reglement even zoo; hij is zeker het te mogen doen, of hij weet, dat zulk eene daad niet tot zijne bevoegdheid behoort.

Beide standpunten zijn een en hetzelfde.

Zullen nu des ministers van eeredienst onbevoegde dispositien een beter onthaal dan die van zijnen koninklijken meester erlangen? V.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 21. Mei. Sedert den 19. dezer zijn [...] ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Herman, J. Arboe, Marseille, Portore, C. A. Adrianoti, O[...]sa, beide tarwe; Aurora, C. Kramer, Riga, rogge; the Jo[...] J. King, Londen, aardappelen; de Broederliefde, G. J. Plu[...] Elbing, aardappelen; Harmonie, C Drewerat, Madona, C. Pe[...]ders, beide Marseille, graan; jeune Caroline, H. Rodamp, [...]verpool, klipzout; Rebecca, J. J. Prins, Nantes, erwten e[...]non; Fyne, W. Wats, Londen, aardappelen; Olof, J. Dub[...]visch, Falmouth, stukgoed; Harmony, W. Westergren, Borde[...]wijn.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze r[...] naar zee gezeild.

Aleida, K. K. de Haan, Annegina Clasina, R. J. Kei[...] beide ballast, Archangel; Johanna, G. W. Bakker, St. Pe[...]burg; de Triton, P. Moller, Riga, de jonge Caroline, M. [...]sten, Memel, Gordon, J. Horn, New-Castle, alle ballast, [...]ria, J. J Krohn, stukgoed, Hamburg; Morgenster, W. W. [...] ballast, Archangel.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

20 Mei 1846.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde	
J. Z. Tarwe (1844)	f 9 80	W. Paardenboonen	f
N. dito dito	- 9 70	W. Gr. Erwten	-
J. Walch. Tarwe (1844)	- 10.	W. Witte dito	-
Nieuwe dito	- 9 90	Z. Paardenboonen	-
O. Rogge (1844)	- 8 00	Z. Gr. Erwten	-
N. dito	- 8 00	W. Koolzaad	-
Winter garst	- 4 20	Zomer dito	-
Zomergarst	- 4.00	Raapolie	f 56.00
Haver		Patentolie	- 38 50
Boekweit	- 7.50	Lijnolie	- 31 00
W. Witteboonen	-	Lijnkoeken	f 10.00 de 10[...]
Dito Bruineboonen	-	Raapkoeken	71.00 - 10[...]

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 1/2 ure.
Sluiting des avonds " 9 "
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Ri[...]kens- en Duinpoort ten 10 ure.

Ali liep er heen, en met hunne hulp laadde hij het op zijn schouder, bragt het op de kampplaats en plaatste het tegen over den Sultan.

Daarop deed hij zijn overkleed af, nam zijne stelling op het blok in, en, zijne hand met zes vingers sluitende, zijn ligchaam een weinig achterover buigende, tilde hij den arm op en scheen te zoeken naar de houding, die zijne kracht het meeste zou kunnen verhoogen. Hij weifelde, en liet den arm zakken als om nogmaals te overleggen.

Intusschen beefde de neger; zijn gelaat, van een zetachtig zwarte kleur, bedekte zich met eene schrikverwekkende bleekheid, toen Ali, met vastberaden blik, de houding van aanvaller aannam.

Snel als de bliksem viel de vuist van Ali, en op hetzelfde oogenblik viel de neger, om nimmer weder op te staan. De schedel van den Bokhari was vreeselijk verpletterd; hij, die zoo dikwijls den doodelijken slag had toegebragt, lag daar neder even als een dergenen, die hij verslagen had.

„De kracht en de magt is alleen van God!" zeide de Sultan, toen hij den neger aan zijne voeten zag sterven en op Ali wijzende, voegde hij er bij: „Men geve aan den bergbewoner vijftig mitzakels en een vrijgeleide. Schascha is wel is waar een groot verlies voor mijn huis, maar wie kan de raadsbesluiten des heeren ontgaan, die in het boek des Noodlots zijn opgeteekend?"

Ali nam de beurs aan; en zonder het vrijgeleide af te wachten, de Sultan hem geven wilde, mengde hij zich onder het volk en verdween. Men zeide den volgenden dag dat de soldaten van de wacht, makkers van den zwarte, hem in den nacht vermoord hadden.

En was dit waarheid?

Weet, o edel Christen, dat weinige weken na dezen vreeselijken slag, van niets anders gesproken werd dan van diefstallen begaan op den grooten weg tusschen Tanger en Tetouan, digt bij Ain Idjida, de nieuwe fontein, eene plaats gekenmerkt als een bloedveld door meer dan eenen heuvel van witte steenen. Ook stal men op den heuvel van Dar el Clow, die wij gisteren voorbij trokken, in de bosschen van Iahel, digt bij Lavrache, en in het groote woud van Mamore. Onmogelijk was het zich een denkbeeld te vormen omtrent de bende, die dit alles uitrigtte, maar men vermoedde, dat dezelve talrijk was, want de kafilas (karavaanreizigers), tot de tanden toe gewapend, ondergingen hetzelfde lot van de afzonderlijke en eenzame reizigers. Het vreemdste en verwonderlijkste was dit, dat niemand ooit de dieven gezien had, sommigen vermoedden dat de indruksels van gekloofde voeten, die in de streken waar de rooverijen plaats hadden, ontdekt werden, aan niemand anders, dan aan deze roovers konden worden toegeschreven (3).

Uit de smalle dwarspaden, uit de digtste en donkerste partijen van de bosschen, hoorde men eene grafstem komen, die de voorbijgangers dreigende toeriep: „Sta stil of gij zijt des doods!" en die stem klonk altijd als vlak aan uwe zijde. Indien men eenige beweging maakte om voort te gaan, zonder zich om dit bevel te bekommeren, of dat men de minste poging deed, om te ontdekken, van waar hetzelve kwam, dan wordt gij, zoo zeker als er een toekomende wereld is, door een geweerschot geveld, gij, of iemand der uwen, indien gij meer in getal waart.

De onderzoekingen, de vervolgingen naar en van deze geheimzinnige roovers, hadden geene andere gevolgen dan den dood der dapperen, die er zich aan waagden. De karavaanreizigers [...] op zich zelve voorttrekkende kooplieden, ziende dat alles [...]teloos was, onderwierpen zich, en besloten, in gemeenschap[...] overleg, aan de stem te gehoorzamen, en namen de ge[...] aan, om op den eersten aanroep stil houdende, op den [...] aan den voet van een boom of van eene rots, zoover[...] voorraad, kleederen, geld, enz. neder te leggen, als de [...]bare stem hen afvorderde, die nimmer naliet, haar verzoe[...] gezeld te doen gaan van de verschrikkelijkste bedreigingen, [...] men mogte beproeven hem te ontdekken, of indien men [...] met allen spoed te vertrekken, nadat men den gevorderde[...] had betaald.

De vrees was groot in het land. Er werden wel vele p[...] gemaakt, vele hinderpalen gelegd om deze onbekenden te o[...]len; maar de booze geest, die het met de boosdoeners eens wa[...] als men stellig geloofde, verijdelde alle genomen maatregelen[...] scheen dat deze vijanden van de algemeene rust en veiligheid[...] van te voren werden gewaarschuwd, omtrent alles wat tege[...] beraamd werd. Men kwam er alzoo eindelijk toe, om te [...] dat het de stem was van den Djin der bosschen, die er [...] in schepte de menschen aldus te kwellen. (Vervolg hierna[...])

(1) Invoerder van het Islamisme in westelijk Barbarije.
(2) Ongeveer een daalder.
(3) Bij de inwoners van West-Barbarije heerscht nog [...] geloof aan de Satyrs der oude Mythologie.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN[...]